

Les dones, minoria en el món musical

Representen un terç de la indústria i un 23% dels festivals, segons l'Anuari 2019'

Roba Estesa, grup només de dones ■ EPA

Futbol

El Barça fa oficial el fitxatge de Griezmann

El jugador paga la clàusula de 120 milions a l'Atlético

Vine al Pallars Jussà,
365 dies l'any

www.pallarsjussa.net

www.viujussa.cat

EL PUNT AVUI+

1,50€

DISSABTE • 13 de juliol del 2019. Any XLIV. Núm. 15057 - AVUI / Any XLI. Núm. 13927 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P8,9

Torra, a judici

PER FEINA • El magistrat del TSJC dicta l'obertura de judici oral contra el president Quim Torra

Causa tancada per als docents d'El Palau

ACUSACIÓ • Serà jutjat per un delictes de desobediència per no haver tret el llaç groc del Palau

El nou president de la Diputació de Lleida, Joan Talarn, de JxCat, saluda l'alcalde de Lleida, Miquel Pueyo, d'ERC ■ ANC

A la Diputació de Lleida, sí

JxCat i ERC hi pacten, mentre Puigdemont demana reflexió i unitat

Nacional

P16

Els estudis de medicina, els més demanats

ELS NOSTRES AJUNTAMENTS
SANT VICENÇ DELS HORTS

Miguel Comino (PSC)

"Sant Vicenç dels Horts necessitava un canvi"

L'AVENTURA DE LLEGIR
COMENÇA AMB
el tataro

SUBSCRIU-T'HI!
Cada mes a casa teva

www.cavallfort.cat

Una revista per a nens i nenes de 4 a 8 anys.

LES SÈRIES. Quan al cel hi ha cabretes, a la terra hi ha pastetes / D'on no n'hi ha, no en pot rajar / Els espinacs tenen molt de ferro P6-7

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúdia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Xavier Graset

Corbs

He vist quatre corbs. No soc ornitòleg però aquests ocells els distingeixo. Un negre lluent com el sutge, brillant, i un

cant escardalenc, un crit esverat amb el qual s'han avisat els uns als altres quan m'han vist que m'acostava allà on eren. L'albirament ha sigut a la zona de la serra de Llaberia. S'entretenien a picar-me les figaflores que donen en aquesta època les figueres, quan la seva dolçor, fora de taxes impositives, s'apodera del paladar sota l'arbre. La competència animal s'escampa.

No sabeu què és arribar a la figuera i constatar que aquells quatre becs ja no baden pel formatge de la famosa falla, sinó que em disputen l'esmorzar i el be-
renar, de cop.

A la història d'Isop, de la qual s'han fet moltes versions, el corb que havia atrapat un formatge que sostenia amb el bec, el va acabar perdent pels afalacs de la guineu. Aquesta, amb ganes de cruspir-se aquell olorós formatge (en alguna versió es parla de raïm) que ha trobat el corb, el comença a ensabonar i

Fa 50 anys que l'home ha trepitjat la Lluna, i jo contemplo embadalit com volen quatre corbs lluents

li demana que canti per sentir-li la preciosa veu, la que fa joc amb aquell plo-matge irisat. L'afalac fa el seu efecte, i al primer grall el formatge tomba i rodola fins a caure en mans de la guineu, que fuig amb el seu botí.

En el meu cas, enmig de la treva del pic de calor, no em va caldre adular aquells ocells esverats. Només veure'm es van posar a xisclar i alguna de les figues que rapinyaven sí que va anar per terra. Però ves quina gana i desig no hauria de tenir per recollir un fruit picat per aquest moixó a qui la cultura popular associa amb la mort i el pecat (i el pecat que li pengen és el d'intentar reproduir-se a bord de l'Arca de Noè!). Ja hi ha abelles que hi ronden i formigues que de seguida circulen pel fruit. La sorpresa del contacte, urbanita com soc, m'ha deixat regirat. M'ha alegrat el dia, que circula per uns codis de trencadissa centralista i de pactes sublimats. Fa 50 anys que l'home ha trepitjat la Lluna, i jo contemplo embadalit com volen apressats i fugint quatre corbs lluents. La natura va donant lliçons eternes, i ara és un petit cuc encastat dins d'una pera que cullo de l'arbre qui em vol fer la guitza.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Viatges morbosos

Llegeixo a *La Vanguardia* una entrevista a una senyora de Barcelona que organitza viatges col·lectius a llocs inquietants i tenebrosos. No és en realitat una entrevista: és una enumeració d'aquests indrets. O la entrevistadora no sabia què més preguntar-li o l'entrevistada era monogràficament descriptiva: un bosc del Japó on la gent va a suïcidar-se en massa, un llac a Tanzània d'aigües tan corrosives que t'amputa la mà si la hi fiques, una volta per Txernòbil per respirar una mica de radioactivitat i observar els afectats, pobles que enterrin i desenterren els seus morts en cerimònies naturalment macabres i pudents, un pelegrinatge pels escenaris ensangonats on van actuar els grans assassins en sèrie, alguns d'antropòfags.... Tot això faria mitja gràcia o no en faria gens, depèn dels gustos, si no fos que la senyora inclou en el mateix paquet recreatiu un tomb pels camps d'extermini nazis o una experiència en viu entre els emigrants confinats a la frontera mexicana que pretenen passar als Estats Units. Diu l'organitzadora que aquestes expedicions

“Una agència organitza expedicions a llocs desagradables

turístiques tenen un nom, *dark*, i que tenen una gran demanda. Si un dia m'hi apuntés no sé què em resultaria més desagradable: si els punts de destinació o els companys de viatge. Si anant a llocs normals te'n trobes de ximplers o de pesats, al llac sulfurós o al bosc dels penjats la pertorbació deu ser general ja des de l'avió i després a l'autobús i a l'hora de dinar. No direm res dels que consideren Auschwitz una atracció que els aviva els instints indicibles. Aquest matrimoni tan tocat i posat que ara passa pel carrer i que no conec de res, optaran per anar a Txernòbil o a Fukushima quan s'acon-

sellin un canvi d'aïres? El llac càustic es veu que té un gran interès: els animals que s'hi acosten per beure aigua queden petrificats. El matrimoni que dic ha tret a passejar el gosset.

El meu repertori de viatges realitzats és en comparació ben insul. A Monterrey, Mèxic, on vaig anar amb un grup de periodistes per observar la ciutat que prendria el relleu a Barcelona en l'organització del Fòrum de les Cultures se'ns va aparèixer un os enorme, a peu dret, deixat anar i a pocs metres mentre passejàvem per un parc natural. Al Gran Canyon, l'avió que ens havia fet sobrevolar la incisió es va estavellar al viatge posterior al nostre. Amb nosaltres, el pilot havia fet piruetes per impressionar una noia jove i guapa que havia fet seure al seu costat. La del viatge següent devia ser irresistible. Això són incidents o accidents però ningú no ens diu que, atesa la demanadissa, es programin expressament. Un os, un lleó, un avió caient en picat... Ja s'ho faran. Ara: el grup prop del nostre que visitava Auschwitz, ho feia amb una unció diferent?

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/lwftwy>

A la tres

Xevi Sala / xsala@elpuntavui.cat

Més llum, més llibertat

Amb la capacitat inesgotable per imaginar iniciatives engrescadores que cada any tornin a impulsar l'ànima sobiranista per la Diada, excursionistes i escaladors d'Artistes de la República i de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, amb la implicació de l'ANC i Òmnium Cultural, il·luminaran la propera nit del 10 a l'11 de setembre cent trenta-una agulles del massís de Montserrat per recordar els cent trenta-un presidents de Catalunya i reclamar llibertat. "Llum i llibertat" és el nom amb què han batejat la iniciativa i sembla pensat expressament per superar les ensopagades que la classe política ha protagonitzat aquesta setmana a escala catalana i a escala estatal. La llum que ha faltat damunt les cúpules d'alguns partits per poder entendre decisions que ens acosten més al desori que no pas a la llibertat. Ho advertia als socis de govern amb totes le

“Ha faltat llum damunt les cúpules dels partits per poder entendre decisions que ens acosten al desori

lletres el portaveu d'ERC, Sergi Sabrià, indignat amb la decisió de Junts per Catalunya de cedir la presidència de la Diputació als socialistes: "Res no serà igual a partir d'ara." I la mateixa nit ho matisava resignadament al Punt Avui TV Dionís Guiteras, candidat fallit dels republicans a presidir la

tercera institució del país; malgrat tot "no hi haurà més remei que reconduir les coses". De revertir, el verb preferit dels darrers dies, s'ha passat a reconduir, de la mateixa manera que del xoc de trens s'ha acabat passant al canvi d'agulles, perquè allà on els partits independentistes abans hi veien unilateralitat ara es conformen a entrellucar-hi només diàleg. L'inexplicable –o inexplicat– pacte entre JxCat i el PSC ens deixa als ciutadans amb un pam de nas, incapaços d'assimilar un altre episodi, aquest a escala espanyola, que manté encallada la formació d'un govern d'esquerres que potser podria aportar una mica d'esperança a la solució política per al conflicte català. Pedro Sánchez intentant imposar a Pablo Iglesias la incorporació de ministres amb més perfil tècnic que polític és un altre d'aquells comportaments foscos que semblen destinats a prendre el pèl als electors.

De reüll

Maria Palau

L'art de ser incoherent

Llegeixo a l'hemeroteca de l'*Heraldo de Aragón* que el rector de Capella va ser el primer a fer una denúncia per la devolució dels béns artístics originaris de la seva parròquia tan bon punt es va perpetrar la mutilació del Bisbat de Lleida, a mitjan anys noranta. No em sembla millor metàfora que aquesta: un insignificant capellà fent el milhomes per posseir unes obres meticulosament exposades i conservades al Museu de Lleida i, 25 anys després, tot un govern aragonès incapaç de moure un dit per un retaule excepcional

El cas del retaule de Capella ha dignificat la lluita honesta pel patrimoni

provinent d'aquesta mateixa localitat ribagorçana que fa més d'un segle va emigrar als Estats Units, que ha anat passant per diferents mans privades i que ara, ara!, tenia l'oportunitat de comprar en una subhasta. Bé, ara no, fa dos anys, just en el mateix moment en què el president Javier Lambán

felicitava per Nadal els aragonesos des del monestir de Sixena rodejat dels tresors arrabassats a Lleida. El fanfarró Lambán sap que el que dona vots en nom de l'art és l'enfrontament cru amb Catalunya, no la política constant i seriosa de recuperació de l'immens llegat patrimonial aragonès disseminat per mig món. El 1995 el més ràpid va ser el rector de Capella. No li va servir de res. El 2019 ho ha estat un empresari i col·leccionista català compromès amb el seu país. I ha servit de molt. Ha servit per dignificar la lluita pura i honesta per salvaguardar el patrimoni.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

Pedro Sánchez

Paràlisi absoluta

El president del govern espanyol vol governar, però ho vol fer sol, sense peatges, sense coalició de govern, sense ministres de Podem, com si tingués majoria absoluta, però amb 125 diputats en comptes de 175. O això o eleccions; això sí, que tota la culpa sigui de l'ego de Pablo Iglesias.

MINISTRE FRANCÈS D'ECOLOGIA

François de Rugy

Malbaratar diner públic

El senyor ministre d'Ecologia francès s'ha convertit en el nou maldecap del president Macron, després que s'ha revelat que va organitzar luxosos sopars privats als salons del palauet Lassay a càrrec de l'erari públic, quan De Rugy era president de l'Assemblea Nacional francesa.

DIRECTOR DE LA REVISTA 'ENDERROCK'

Lluís Gendrau

L'anyari de la música

El Grup Enderrock i l'Associació de Representants, Promotors i Mangers de Catalunya (ARC) han presentat l'*Anuari de la Música 2019*, enguany centrat a estudiar el paper de la dona en la música, amb dades decebedores, ja que la presència femenina en la indústria musical no supera el 33%.

EDITORIAL

El dèficit de pacte frena Espanya

Les democràcies consolidades no només es caracteritzen pel reconeixement de la sobirania popular, la separació de poders, l'estat de dret, el respecte a les minories, la protecció dels drets i les llibertats o el respecte a la voluntat de la majoria, sinó també per la capacitat dels representants elegits pel poble de dialogar amb els adversaris polítics, negociar-hi i saber trobar el màxim comú denominador que els permeti pactar per avançar. L'extrema dificultat que estan demostrant Pedro Sánchez, els seus aliats potencials i els seus adversaris declarats per fer possible la investidura d'un nou govern sortit de les eleccions del 28 d'abril i treure l'Estat espanyol del bloqueig polític i la paràlisi són també una mostra clara del dèficit de cultura democràtica de la societat espanyola.

Els ciutadans van tornar a enviar un missatge força clar a les urnes, avalant el lideratge del PSOE, però també obligant-lo a entendre's amb altres formacions per poder governar amb estabilitat. La posició enrocada del PP o de Cs de no facilitar la investidura amb una abstenció segurament és penosa, però encara és més criticable la irresponsabilitat del president Sánchez boicotejant la seva pròpia investidura amb tota mena de línies vermelles, vets i requisits per a un acord de govern amb Podem, tot i ser l'aliat natural per a un govern progressista i el pacte preferit pels ciutadans, segons l'enquesta del CIS. Els governs monocolors són la panacea dels partits polítics, no pas dels ciutadans. I els partits autoproclamats amb sentit d'estat l'haurien de demostrar supeditant els seus càlculs electorals i tacticismes a l'interès general de l'Estat, que ara mateix els reclama deixar de perdre el temps i posar-se a governar.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

'Nein'
L'Audiència de Schleswig-Holstein descarta extraditar Puigdemont per rebel·lió i el TS es planteja rebutjar l'entrega només per malversació.

10
anys

3.855 milions
Esquerra avala el finançament, que situa Catalunya per sobre de la mitjana des del primer any d'aplicació. CiU acusa el govern tripartit de dinamitar l'Estatut.

20
anys

Parlament balear
Un socialista presidirà el Parlament balear sense un acord de govern. PSOE, PSM i UM hauran de tancar aquesta provisionalitat.

Full de ruta

Germà Capdevila

La bretxa

Què passa quan un electorat desconnecta dels seus dirigents? Quines poden ser les conseqüències d'un escenari en el qual els líders polítics no responen a les expectatives dels ciutadans que els han escollit? El que hem viscut aquesta setmana amb la Diputació de Barcelona és un símptoma preocupant que va més enllà de la picabaralla política o les lluites per aconseguir quotes de poder. Hauria de ser un punt d'inflexió que provoqués un petit terratrèmol en les cúpules dels partits independentistes. L'actuació que estem veient s'entendria si després dels fets d'octubre del 2017 el suport electoral a l'independentisme hagués caigut en picat. Si el desànim i el desencant haguessin provocat que molts dels ciutadans que volen una Catalunya independent es quedessin a casa o votessin opcions contràries, l'evolució natural hauria estat un comportament com el que hem vist aquesta setmana a la Diputació de

Quines poden ser les conseqüències d'un escenari en el qual els líders polítics no responen a les expectatives dels ciutadans que els han escollit?

Barcelona: l'eix nacional i l'objectiu comú de la independència passant a un segon pla en la tercera institució del país en dimensió pressupostària. Tanmateix, tot plegat té lloc quan la majoria electoral a favor de la independència no només no retrocedeix, sinó que es consolida i augmenta. Les tres darreres eleccions celebrades a Catalunya han acabat amb victòries de partits independentistes. Una majoria que és a punt de superar el 50% dels vots emesos vol la independència. És una realitat fàctica. Les cúpules del partit, però, no semblen entendre aquest fet demoscòpic i actuen com si l'independentisme anés retrocedint elecció rere elecció. És evident que el context de repressió judicial i persecució política no permet un funcionament normal dels partits polítics i dels governs nacional i locals, però si la bretxa que es comença a generar entre els dirigents de l'independentisme i la ciutadania independentista comença a créixer, les conseqüències poden ser imprevisibles.

Tribuna

Pep Collelldemont. Periodista

El tren d'Olot

Ha passat cinquanta anys i encara penso que va ser un disbarat fer-lo desaparèixer. No era rendible, ja ho sabem. A mesura que la gent va anar comprant cotxes, els viatgers del tren van anar disminuint. Fins aquí, llei de vida. Però lamentablement a casa nostra sempre s'han fet les coses a corre-cuita. No recordo que s'hagués fet una qüestió ciutadana del fet que un tren amb una llarga història desaparegués d'un dia per l'altre i per reial decret. El meu pare va veure com estaven construint la línia de Sant Feliu de Palloles a Sant Esteve d'en Bas. I jo, com aquell qui diu, vaig néixer amb el tren. Una part de la meua vida va estar lligada a l'anar i venir del tren d'Olot, "que marxa quan vol i arriba quan pot". M'he entretingut a repassar aquell trajecte d'uns 50 quilòmetres, que passava per indrets únics, plens de verdor i d'aigua.

JA SABEM QUE cada municipi, cada comunitat autònoma i cada estat tenen despeses deficitàries que paguem els contribuents i que són útils per diferents motius. El tren d'Olot hauria estat un atractiu turístic de primer ordre, que hauria portat

gent a uns pobles meravellosos, com podem ser Amer, les Planes, Sant Feliu de Palloles, la Vall d'en Bas, etc. Quantes vegades gràcies al tren havíem anat a beure aigua a la Font Picant, un "apeadero" que ens deixava ben a prop de les fonts d'aigua que, per cert, encara és la que bec habitualment a casa. No diré que s'havien d'haver conservat aquelles màquines de vapor, que eren tan fantàstiques com cares de manteniment, però si que encara que fos un tren al dia o els caps de setmana podrien fer les delícies de petits i grans. I fins i tot es podria subvencionar un quiosquet com el que hi havia a Amer, on bevíem una

“Una part de la meua vida va estar lligada al tren d'Olot, “que marxa quan vol i arriba quan pot”

“graciosa” o un got d'aigua. La parada d'Amer era la més llarga de tot el trajecte, així permetia guanyar-se la vida al cambret i la màquina reposava l'aigua que necessitava per fer el vapor. Ben segur que el ritme de vida i l'economia actual no permeten somniar. Cal ser més pragmàtics i posar cotxes de línia que donen negoci a les grans companyies. I, encara, s'ha anat arranjant l'antic traçat de la línia per convertir-la en carril bici. Qui no s'accontenta és perquè no vol.

DEIXEU-ME EXPLICAR alguns records que desapareixeran amb nosaltres. Encara veig aquells cistells plens a vessar de pollastres i conills que es treien per la finestra del tren per anar més de pressa els dies de mercat. I recordo aquell salt d'aigua del Pasteral quan el Ter anava fort i no hi havia encara pantans. I l'aglomeració de gent les tardes del dies de festa que simplement anava a l'estació a esperar el tren o a acomiadar-lo. I pensar que això per a nosaltres era ahir, fa només 50 anys. Però ara tenim cotxes que corren molt i ens porten d'un lloc a l'altre en un tres i no res. El progrés, què hi farem!

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Bombetes i obsolescència programada

Tots comprovem que els electrodomèstics i molts altres productes tenen una durada molt més curta de la que tenien en altres èpoques, tot i que els avenços tècnics haurien de servir per millorar la qualitat i durabilitat d'aquests productes. Ara sabem que la culpa és de la maleïda "obsolescència programada", que les grans empreses han inventat per augmentar el seu nivell de vendes i que han amagat durant molt de temps.

El senyor Benito Muros i la seva fundació fa temps que denuncien aquesta pràctica obscena que no solament perjudica els consumidors, obligant-los a moltes despeses innecessàries, sinó que provoca un volum de deixalles desmesurat i irracional. En un recent article seu a El Punt Avui (23-6-19) ens explica que

amb el seu equip tècnic han fabricat l'única bombeta actual sense obsolescència programada, de molt llarga durada i acreditada per la Unió Europea. Però la seva producció està aturada per la reticència de la banca a concedir-li crèdits i perquè és difícil que les administracions es decideixin a adquirir aquestes bombetes. Les administracions públiques haurien de ser les primeres a donar facilitats a les empreses que contribueixen al bé comú i respecten el medi ambient. I cal també que tots, consumidors, entitats i partits polítics, donem suport a aquestes iniciatives. Per als partits és una bona oportunitat de demostrar que treballen per un país i un món millor. Queda poc temps per evitar la degradació irreversible de l'únic planeta que tenim.

JAUME GARCIA RUIZ
CARME ROMAGOSA GARCIA
ELISA ROMAGOSA GARCIA
Manresa (Bages)

Cadieres o país

Els partits independentistes ens estan donant una imatge molt patètica. Barallant-se sempre per obtenir més quotes de poder i assegure's a la poltrona més alta. No s'adonen o no volen adonar-se del mal que estan fent. Aquesta mania de dretes i esquerres. Aquesta obsessió de les esquerres per acaparar-ho tot com si l'independentisme només fos facultat de les esquerres. Aquest ha estat sempre el gran error de les esquerres, com si ells fossin els propietaris i garants de la llibertat, i amb aquest raonament tan equivocador, així ens va tot això. La veritat és que a mi això em fa vergonya i molta pena. Mentrestant l'Estat ens humilia constantment; mentre ells van units contra Catalunya, nosaltres ens anem discutint. Per cert, em pregunto

per a què serveix la Diputació? Potser que comencem a eliminar tantes agències de col·locació.

La política és l'art del pacte, però quan has de pactar amb gent que està d'acord amb l'article 155, no has ni de plantejar-t'ho. Jo no vull cap pacte amb ningú dels que ens volen aniquilar, amb gent que està d'acord que hi hagi presos polítics i exiliats. No vull el meu país que se sotmeti a les ordres d'un Estat que no ens mereix, que ja és hora de desempallegar-nos d'ells. Partits independentistes, de dretes, de centre o d'esquerres, oblideu-vos de les vostres sigles i poseu Catalunya com la vostra prioritat; per això vam votar, i si no en sou capaços, deixeu que altres millors ens condueixin a la llibertat!

ROSAMARIA CENDRÓS
Barcelona

La frase del dia

“La gent vol unitat, ara més necessària que mai. Cal una reflexió profunda i prendre decisions”

Carles Puigdemont, PRESIDENT DE LA GENERALITAT A L'EXILI

Tribuna

Pau Miserachs. President del Grup d'Estudis Polítics

Forjar noves estructures

Molts crèiem el 1976, que amb la transició de la dictadura a una democràcia formal se solucionaria el tema català. Però no ens vam adonar que al Regne d'Espanya es van fer partits que parlen de les llibertats. Però ignoren els drets lingüístics i polítics de les minories nacionals. Aquests partits i el govern de l'Estat només ens parlen de la unitat nacional d'Espanya d'acord amb allò establert a la Constitució de 1978. Amaguen que aquesta unitat es fa sota l'hegemonia de l'Espanya castellana de vocació imperial que ignora el fet català, la seva tradició, la seva història i el seu ésser.

CATALUNYA HA VIST frustrat el retorn a la seva normalitat històrica privativa que no consisteix en un mer règim d'autonomia. S'esperava molt més de la transició. Era possible llavors un federalisme democràtic com l'alemany que no va prosperar. En pocs anys hem passat de l'acceptació vibrant d'un règim autònom recuperat de l'exili per raons de conveniència, a la reivindicació del dret a decidir democràticament el futur que volem, dret que el Regne d'Espanya ens nega autoritàriament. Ens han dit no al dret a decidir, no a l'autodeterminació, no a la Catalunya nació, no a un ple autogovern.

LA CONSTITUCIÓ DE 1978, que deien de les llibertats, ha permès un ús legal autoritari de la força contra les reivindicacions catalanes, criminalitzant la celebració d'un referèndum il·legal d'autodeterminació que el Codi Penal espanyol no sanciona. Però la precarietat catalana va començar molt abans. A les Corts de Montsó de 1626, segons explica Joan Fuster, es va imposar una major contribució tributària dels estats no castellans que va tenir resposta amb els

aixecaments dels catalans i la dissortada i llarga guerra dels Segadors. Aquest episodi tributari ha sigut sempre silenciats, però com a fet real fou demostratiu d'un intolerant ex-

“Ens cal forjar noves estructures polítiques, socials i culturals, institucions arrelades en el poble i una democràcia com cal. És qüestió de posar-s'hi i trencar monopolis interns de partits

clusivisme castellà sobre Catalunya, anterior a la guerra de Successió.

L'ABSOLUTISME BORBÒNIC de Felip V va posar fi el 1714 a les llibertats col·lectives dels catalans i va abolir la seva estructura constitucional autònoma, el que explica el sentit polític de la Renaixença del segle XIX i la lenta recuperació nacional, com també la fidelitat a la llengua pròpia que havia abandonat part de la burgesia. El 1833 vam caure en el provincialisme forçat del qual ni amb autonomia n'hem sortit. El regionalisme significava nous sentiments, però sense contingut nacional ni patri, sense transcendència política. El franquisme no va inventar res. Províncies i regions ja hi eren.

TOT EL SEGLE XIX és la confirmació de la desconfiança dels partits espanyols, conservador i liberal, envers Catalunya i les decisions de no afavorir cap delegació de competències a les diputacions catalanes, i menys encara admetre la possibilitat d'autonomia. Malgrat tot, va ser l'ideari nacionalista i els moviments socials el que va arrelar en la societat industrial catalana i el proletariat progressiu del segle XIX, segons diu Joan Fuster en el seu “apèndix a la justificació de Catalunya”, de Mn. Josep Armengou.

ARA HEM DE SER CAPAÇOS de promoure democràticament les noves estructures polítiques adequades a la societat actual i els reptes que cal resoldre, començant per obtenir el respecte a la Catalunya plural i diversa. És evident que ens cal forjar noves estructures polítiques, socials i culturals, institucions arrelades en el poble i una democràcia com cal. És qüestió de posar-s'hi i trencar monopolis interns de partits.

De set en set

Jordi Panyella

Deixar-se guanyar

Les guerres sempre es perden. No hi ha res a pelar, l'enemic sempre és més fort, sempre guanya. No cal ni fer el gest de posar-s'hi, que les armes pesen molt i el camp de batalla queda lluny. No cal anar al combat per guanyar una derrota, ni tan sols per satisfer l'orgull guerrier o la vanitat de mascle, ni per defensar-hi cap honor, ni cap escut nobiliari, ni per esdevenir un dia inspiració del cantic d'una glòria evanescent, efímera. A la guerra sempre s'hi perd, per tant és millor deixar-ho córrer, no anar-hi o, simplement, ser més llest que la mort, cercar l'enemic i aliar-s'hi.

Cal abraçar la calor, fer-se'n amic, gaudir-la, sense pressa, amb tota la calma

De guerres n'hi ha de tot tipus, també d'aparentment inofensives per quotidianes. Es tracta de batalles que es lliuren cada dia, combats interminables contra enemics gegantins o enemics invisibles que de mica a mica esclafen l'enemic sense pietat. També es va al combat contra els elements, especialistes en la guerra de guerrilles i el desgast permanent, elements com ara el fred que cou o la calor que mata. Hi ha qui creu encara que es pot plantar cara a la calor, desafiar-la amb arrogància i derrotar-la. Són uns il·lusos. La guerra contra la calor tampoc es guanya. Aleshores, què fer? Deixar-se fondre? Consumir-se sense remei en una dutxa de suor? Desintegrar-se? No, tot el contrari. Cal abraçar la calor, fer-se'n amic, gaudir-la, sense pressa, amb tota la calma. A plena solana cal fitar l'astre, somriure-li i gaudir de l'estufa interplanetària. Què caram, que millor vius i suant que morts de calor al mig de la plaça.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Demà, assemblea decisiva per a la CUP a Celrà

Els cupaires afronten un canvi de rumb per deixar enrere la idea del bloqueig

Notes de tall per entrar a la universitat pública 2019

El grau de física i matemàtiques, altre cop la nota més alta, i medicina és la més demanada

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra, a judici pels llaços

RESOLUCIÓ El president de la Generalitat serà jutjat per un delictes de desobediència, que implica inhabilitació, segons decideix el TSJC. **CÀSTIG** Si és condemnat, la decisió no serà ferma i podrà presentar recurs al Suprem

Mayte Piulachs
BARCELONA

L'instructor del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) de la causa pels llaços grocs va per feina. El magistrat Carlos Ramos va dictar ahir una resolució en què dicta l'obertura de judici oral contra el president de la Generalitat, Quim Torra, per suposadament haver desobeït la Junta Electoral Central (JEC) i no haver retirat la pancarta a favor dels presos polítics i exiliats per les eleccions estatals del 28 d'abril passat. La resolució no ha sobtat pas, ja que el jutge ja va dictar el 27 de juny passat una interlocutòria en què veia "indícis" per dur el president Torra a judici pel delictes de desobediència, i subsidiàriament pel de denegació d'auxili. Tots dos impliquen penes d'inhabilitació. El president català té ara deu dies per presentar proves per a la seva defensa.

Per ara, no s'ha fixat la data del judici contra el president de la Generalitat, tot i que es preveu que se celebri a la tornada de les vacances d'estiu. Segurament serà després del judici, també al TSJC, contra els cinc membres de la mesa del Parlament i l'exdiputada de la CUP Mireia Boya pel delictes de desobediència per l'1-O, segons fonts judicials. Les acusacions ja han presentat els seus escrits. La fiscalia demana per a Torra un any i vuit mesos d'inhabilitació i 30.000 euros de multa, que Vox eleva a dos anys

d'inhabilitació i 70.000 euros de multa. Si el president Torra és condemnat, la seva inhabilitació no serà immediata, pot presentar recurs al Tribunal Suprem, que de mitjana triga un any i mig a resoldre'ls. En el cas del 9-N, van respondre 22 mesos després i van rebaixar uns mesos la inhabilitació a l'expresident Mas i les exconselleres Rigau i Ortega.

La instrucció de la causa ha estat ràpida per la seva senzillesa. El magistrat Ramos –que va ser recusat per la defensa de Torra, exercida pel penalista Gonzalo Boye, per la seva suposada parcialitat en la resolució de continuar el procediment penal– aclareix en la interlocutòria d'ahir que Torra manté "incòlume la seva presumpció d'innocència", fins al judici. Hi afegeix, però, que hi ha uns "indícis" exposats per les acusacions de manera "raonable i amb consistència", amb les quals decideix dictar l'obertura del judici oral, del qual assegura que no és un tràmit més, sinó que amb aquest "s'impedeixen acusacions infundades".

El magistrat resumeix els indicis de la desobediència del president de la Generalitat a la JEC, amb un "incompliment conscient l'11 i el 18 de març". Hi exposa que, el 7 de març passat, Cs va demanar a la junta que ordenés la retirada de "simbologia i emblemes partidistes" del balcó del Palau de la Generalitat i dels edificis públics, que, segons la jurisprudència del Suprem –in-

El president de la Generalitat, Quim Torra, en el ple de dimecres passat ■ ACN

Les xifres

70.000

euros de multa sol·licita Vox que s'imposin al president Torra, a més de dos anys d'inhabilitació. La fiscalia, 30.000.

22

mesos va trigar el Suprem a modificar i declarar ferma la condemna a Mas, Rigau i Ortega per la consulta del 9-N.

dica el jutge Ramos–, no es poden exhibir en administracions públiques durant períodes electorals. S'exposa que el president Torra va demanar més temps perquè havia demanat un informe al Síndic de Greuges, que el 20 de març li deia que havia de complir

l'ordre. També es relata que el govern va fer una nota al seu web, que reproduceix i diu: "El cap del govern reitera que no ha donat ni donarà cap ordre com li havia exigit la Junta Electoral Central." Hi afegeix que agents de la policia espanyola van compro-

var el 21 de març que el cartell havia estat substituït per un altre que duia el mateix lema: "Llibertat presos polítics i exiliats" i el llaç groc havia estat canviat per un llaç blanc. Davant l'incompliment, es va ordenar als Mossos la seva retirada. El govern va presentar recurs contra l'ordre de la JEC a la sala contenciosa del Suprem, que va avalar la junta.

D'altra banda, la nit del 10 a l'11 de setembre, 131 agulles de Montserrat s'il·luminaran com a homenatge a tots els presidents que ha tingut la Generalitat. Així ho van anunciar ahir l'ANC de Manresa,

l'associació Artistes per la República i la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, impulsores del projecte, que porta per nom *Llum i llibertat*. Òmnium Cultural també dona suport a la iniciativa.

L'acte pretén reclamar "la llibertat de Catalunya" i també la dels "presos polítics i exiliats". Per fer possible l'encesa simultània dels farells, els organitzadors compten que seran necessaris 131 equips d'escaladors d'un mínim de tres persones cadascun. I van anunciar també que el cim de Sant Jeroni, el més alt, representarà el president Torra. ■

L'APUNT A la cruïlla

Òscar Palau

Els pactes encreuats d'ERC i JxCat per prendre's poder després del 26-M, i sobretot el que dona la Diputació de Barcelona al PSC, situen finalment a la cruïlla la política catalana, marcada en els últims anys per una lògica de blocs que ara queden esberlats. El procés ha de decidir què vol fer: si un nou embat arran de la sentència, opció que s'esvaeix dia a dia, o es reformula acceptant

la desmobilització on l'han deixat la repressió i la mandra per afrontar el debat estratègic, que ha dut a fets consumats i lluites caïnites. En el nou escenari no han de ser pas dolents per força els pactes amb tercers, però la república segueix sent l'objectiu últim, i és indispensable que els partits consensuïn d'un cop un pla si volen que la gent se'ls cregui. I s'ho cregui.

OS GROCS

Arxiven les denuncies contra mestres

El jutjat d'instrucció número 7 de Martorell (Baix Llobregat) ha arxivat les tres denuncies que quedaven obertes contra els docents de l'IES El Palau de Sant Andreu de la Barca, investigats per presumptament haver menyspreat alumnes fills de guàrdies civils després del referèndum de l'1-O i les càrregues policials viscudes. Segons ha pogut saber l'ACN, el jutge ha conclòs que no hi ha suficients indicis per mantenir la causa oberta pels delictes d'odi i contra la integritat moral. El mateix jutge ja va arxivar mesos enrere cinc altres causes similars, i el jutjat d'instrucció número 3 de Martorell va fer el mateix amb una investigació sobre un altre professor. L'Associació Espanyola de la Guàrdia Civil ja ha avançat que recorrerà contra l'arxivament a l'Audiència de Barcelona, com ha fet amb les altres causes tancades. L'Audiència de Barcelona i el TSJC han dictat resolucions en què deixen clar que els cossos policials no estan protegits en els anomenats delictes d'odi, que són per a grups vulnerables.

Joaquim Forn el dia del ple de constitució ■ EFE

Front comú per portar Forn al ple

La fiscalia s'oposa a excarcarar el regidor de JxCat i Colau el reclama

Jordi Panyella
BARCELONA

Junts per Catalunya, Esquerra Republicana i Barcelona en Comú, a través de la seva líder, Ada Colau, van coincidir ahir a demanar la posada en llibertat del regidor Joaquim Forn perquè pugui assistir a la sessió plenària del carti-

pàs que ha de tenir lloc a partir de les 10 del matí de dimarts de la setmana vinent a l'ajuntament de Barcelona. La petició es va produir després que ahir mateix transcendís el posicionament de la fiscalia en contra de la demanda de l'advocat de Forn presentada al Tribunal Suprem. El ministeri públic

considera que s'ha de denegar la posada en llibertat perquè, al seu entendre, es podria posar en risc la convivència i, a més, argumenta risc de reiteració delictiva.

Aquests arguments van ser rebutjats per Ada Colau en una carta remesa a l'advocat de Forn en què fa costat a la petició de llibertat recordant que ja va participar en la sessió plenària de constitució del consistori sense cap problema. Colau es posa a disposició de l'advocat per fer gestions per tal que Forn pugui exercir amb normalitat les seves funcions de regidor.

La carta de Colau va ser aplaudida pel cap de l'oposició municipal, Ernest Maragall, que tot i això va lamentar que només representi el pronunciament de l'alcalde i no de tot l'equip de govern. Maragall va censurar amb duresa el posicionament de la fiscalia i va demanar a Ada Colau que si Forn no és autoritzat a sortir de presó faci per manera que l'equilibri de forces no es vegi alterada.

Per la seva part, el regidor de Junts per Catalunya, Jordi Martí, va demanar al Tribunal Suprem que no tingui en consideració els arguments de la fiscalia i que "respecti els drets polítics" del seu cap de llista, de qui va recordar que els manté intactes perquè "no té cap sanció, ni inhabilitació". ■

Consum mixt (l/100 km) de 4,8 a 7,2. Emissions CO₂ (g/km) de 127 a 168.

NOU VOLVO XC40 DES DE 27.200€*

Equipat de sèrie amb Sensus Navigation i Càmera de control de distància per a l'aparcament posterior.

CONDUEIX EL TEU ESTIL DE VIDA

Descobreix més a turismesgirona.com

Turismes Girona | C/ Joan Torró i Cabratosa, 36
Girona - 972 23 73 00

Turismes Figueres | C/ Vilallonga, 81
Figueres - 972 50 00 64

*Volvo XC40 T3 Base Premium EdR18 canvi manual; PVP recomanat per a la Península (excepte Extremadura) i Balears des de 27.200€ (IVA, transport, aportació del fabricant i la Xarxa de Concessionaris i Impost de matriculació inclosos). Preu vàlid per a unitats finançades sota la marca Volvo Car Financial Services® (pertanyents a Volvo Cars Group) a través de Banc Cetelem S.A.U. A-79650348, amb un import mínim a finançar de 21.000€. Durada mínima 48 mesos. Permanència mínima 36 mesos. Subjecte a l'aprovació de Banc Cetelem. Oferta vàlida únicament per a persones físiques i per a vehicles venuts abans del 30 de juny de 2019. El model visualitzat no coincideix amb el vehicle ofert.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigdemont reclama ara reflexió, decisions i unitat

■ L'expresident i Rovira fan una crida a la calma després de la tempesta de dijous, si bé ERC acusa JxCat de donar aire a la "reconquesta" del PSC ■ El pacte a la Diputació de Lleida permet una treva

Òscar Palau
BARCELONA

Després de la tempesta, ve la calma. O això, almenys, és el que es van proposar ahir els dirigents de JxCat, després del polèmic pacte que van consumir dijous amb el PSC a la Diputació de Barcelona. "Hi ha una cosa que no es pot oblidar ni menystenir mai: la força de la gent. La gent vol unitat, ara més necessària que mai. Cal una reflexió profunda i prendre decisions", piulava ahir al matí Carles Puigdemont, en al·lusió a la topada, després d'uns dies de silenci a les xarxes. L'expresident, així, va instar a refer complicitats i estratègies, alhora que criticava els que des l'altre cantó han animat la divisió i intentava reorientar la lluita cap a l'adversari comú: "Alguns tenen el que volien i buscaven de fa temps. Els seus estratègies i aliats mediàtics són persistents en la confrontació no pas amb l'Estat repressor, sinó entre nosaltres. S'equivoquen", sentenciava. Li agafava el guant la mateixa secretària general d'ERC, Marta Rovira: "Només avançarem quan hi hagi un acord estratègic i molt de respecte i complicitat. Ho sabem. Som-hi. Seguim!", piulava, en un intent de distensió.

Joan Talarn, dret a l'esquerra, rebent ahir l'aplaudiment unànime en ser investit president de la Diputació de Lleida ■ ACN

Les frases

“La gent vol unitat, ara més necessària que mai. Cal una reflexió profunda i prendre decisions”
Carles Puigdemont
EXPRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Podem fer les coses de manera diferent a com s'han fet en política nacional. Prou de soroll i baralles”
Jordi Latorre
PORTAVEU DE JXCAT A LA DIPUTACIÓ DE LLEIDA

“Només avançarem quan hi hagi un acord estratègic i molt de respecte i complicitat. Ho sabem. Som-hi”
Marta Rovira
SECRETÀRIA GENERAL D'ERC

“La situació política no es normalitzarà només amb la justícia, ans al contrari. L'acord és molt bon senyal”
Núria Marín
PRESIDENTA DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA

La líder de JxCat al Congrés, Laura Borràs, també admetia a RNE que el pacte a l'ens supracomarcals és "difícil d'entendre des de la distància", i ha estat "un procés dolorós per a moltes persones", que s'explica per "lògiques municipals". I és que l'acord per donar la presidència al PSC ha agradat poc o gens

a un ampli sector de JxCat, que ara s'esforça a refer ponts, almenys amb vista a una resposta unitària a la sentència de l'1-O.

Hi va contribuir ahir, a rebaixar la tensió, la consumació del pacte de totes dues forces a la Diputació de Lleida, que va permetre nomenar president, amb 20 dels 25 vots a favor, el

republicà Joan Talarn, alcalde de Bellvís. Un pacte que, a diferència del de la vigília, era aplaudit a Twitter pel president del PDeCAT, David Bonvehí. "Hi havia altres combinacions, però estem en un moment en què cal unitat per afrontar els reptes i la repressió", constatava el seu portaveu a l'ens, Jordi

Latorre, que en un discurs ben diferent al del seu col·lega Joan Carles Garcia dijous a Barcelona, del qual no va fer gairebé cap esment, feia una crida a posar fi als retrets per "construir afectes i confiança". "Podem reflexionar de manera oberta i transversal sobre com passem del 48% al 60%", conclouia. Aquest

cop, en tot cas, van ser els republicans els que hi van passar de puntetes. Talarn tot just es felicitava per "un projecte consensuat i compartit" que va obrir a les altres forces, i agraià a JxCat la "confiança" per investir-lo. "Ahir vaig ser a la constitució de la Diputació de Barcelona i vaig escoltar el portaveu de JxCat. Avui, soc a la constitució de la Diputació de Lleida i escolto el portaveu de JxCat. Està a punt d'explotar-me el cap", piulava Isaac Peraire, vicesecretari d'organització d'ERC, que incidia: "Des de la lleialtat i l'honestetat, s'aconsegueixen acords".

I és que la ferida pel pacte a la Diputació de Barcelona encara cou, i molt, a ERC. El líder a la capital, Ernest Maragall, lamentava que el PSC té l'encàrrec de l'Estat de "liderar la reconquesta" a Catalunya i capgirar la majoria sobiranista, i JxCat ha "caigut en la temptació" i els ha enfortit com a força institucional només per "objectius propis de supervivència i defensa del seu propi espai". "Podent elegir entre ERC i el partit del 155 ha triat el del 155", incidia Maragall, que es conjurava perquè ERC lideri el país i no quedi "atrapada" en la divisió independentista.

Pel seu cantó, la nova presidenta, Núria Marín, insistia ahir a la SER a veure l'acord com un "molt bona senyal per començar a normalitzar" la situació política al país, i reflexionava que el "mur" entre independentistes i unionistes tenia "part de realitat i part de postureig" dels partits. En canvi, el diputat de la CUP Carles Riera va criticar a TV3 que JxCat "blanquegi el 155". ■

14 de juliol
Busca la teva piscina!

mullat
Per l'Esclerosi Múltiple

Fundació
Esclerosi
Múltiple
FEM
mullat.fem.es

EL PUNT AVUI+

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La CUP afronta un canvi de rumb, cares i fins i tot sigles

■ L'assemblea debat demà una ponència que aposta per abandonar el bloqueig, buscar aliances i renovar l'estructura ■ Reivindiquen la desobediència i avisen que no hi ha prou força per a una DUI

Emma Ansola
BARCELONA

Els mals resultats electorals després d'un fort creixement, la falta d'un full de ruta alternatiu després de l'1-O i una política parlamentària de bloqueig que no ha obtingut cap resposta han deixat la CUP amb el pas canviat i envoltada d'un silenci polític i mediàtic que ha obligat la formació a repensar-se.

D'un any ençà, dirigents i militants de la candidatura han estat reflexionant sobre el futur de la formació i s'ha optat per iniciar un nou cicle a partir de l'assemblea nacional que demà diumenge celebren a Celrà i on es debatrà i es discutirà —l'aprovació final serà telemàtica el 28 de juliol— una ponència política que inclou reformes tant pel que fa a l'estructura dels diferents òrgans de decisió com a l'estratègia per construir una proposta independentista, socialista, antiracista,

El diputat de la CUP Carles Riera intervé en una sessió plenària del mes d'abril ■ ACN

feminista i ecologista. El text ja ha rebut un centenar d'esmenes.

Així, una de les prime-

res coses que es pretén canviar és la política de bloqueig que mantenia el grup parlamentari a la

cambra. L'abstenció a la investidura de Torra tampoc no ha donat bons resultats amb una paràlisi constant i, tal com expliquen els seus dirigents: "Ens creiem més el full de ruta del govern i la investidura de Puigdemont nosaltres que els seus responsables", lamentava l'exdiputat i membre del secretariat nacional Albert Botran. Per aquest motiu, han donat la volta a la manera d'exercir la política i a partir d'ara passaran a ser propositius tenint en compte que els quatre di-

putats de la CUP poden ser decisius per al flanc independentista. A la llei Aragonès dels serveis públics, que tot sembla indicar que serà el pròxim camp de batalla entre el govern i l'oposició, la CUP, des d'un rebuig profund a la llei, hi presentarà text alternatiu i esmenes. La formació no abandona en absolut l'exercici del dret a l'autodeterminació i la lluita per la sobirania, però considera que ara no hi ha prou força per aprovar una declaració unilateral d'independència (DUI) i que la repressió

de l'Estat espanyol, a més a més, genera resignació entre la societat.

Per anar fent camí i emprendre "l'embat contra l'Estat", la CUP no abandona el camí de la desobediència civil davant "les lleis i els poders injustos" amb l'objectiu de continuar "tensant els límits del règim del 78 i de la Unió Europea" per aconseguir un referèndum d'autodeterminació.

La mobilització i les campanyes per aconseguir el suport internacio-

Les frases

“Ara JxCat i ERC han votat en contra fins i tot d'apartats de la llei de canvi climàtic que ni el Constitucional no va retallar”

“Ens cal una CUP forta, si el lideratge està en mans del PDeCAT no anirem enlloc”

Carles Riera
DIPUTAT DE LA CUP

nal seran altres eines per fer-lo possible, però en un àmbit local el projecte polític de sobirania també va lligat a la consecució dels drets socials, econòmics, polítics i culturals, per la qual cosa la formació es continuarà oposant de manera rotunda a la privatització de serveis amb noves mesures de xoc adreçades al 99% de la població i que tenen a veure amb l'ecologisme, el feminisme i els drets socials i laborals.

Finalment, la formació planteja un treball per fer noves aliances amb altres moviments socials i polítics, per la qual cosa posa sobre la taula la possibilitat de canviar també les sigles de la candidatura. ■

L'Estany: Història i Natura

Centre de Visitants de l'Estany

Mina de Desguàs - Itineraris

l'Estany
història i natura

Viu l'Estany!
www.viulestany.cat

La denúncia de l'exdiputada Boya continua pendent

La formació afronta una renovació de dalt a baix amb un tema polèmic sobre la taula que la formació encara no ha resolt quatre mesos després de fer-se públic. Es tracta de la denúncia que va presentarà l'exdiputada i exportaveu Mireia Boya d'un cas d'agressió psicològica contra un company de la formació. La denúncia i la marxa de Boya del partit va anar acompanyada de tres renúncies més

de membres del secretariat nacional.

La denúncia va ser registrada enmig del procés de redacció d'un protocol per a la prevenció i l'abordatge de les violències masclistes. Es tracta d'una eina pionera entre les organitzacions polítiques del país i pretén generar espais segurs per a les dones de la formació a partir d'una funció "preventiva" que revisa les "pràctiques" i els "dis-

ursos". El protocol no descarta sancions com ara l'exclusió per a casos greus. El cas de Boya continua treballant-se en la comissió feminista, que té el suport d'experts i està en fase d'entrevistes presencials. La formació defensa la metodologia perquè l'objectiu és garantir els drets de tots els afectats, afrontar el cas amb les màximes garanties i respectar el tempo de la dona.

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELS NOSTRES AJUNTAMENTS
SANT VICENÇ DELS HORTS
Miguel Comino

Alcalde de Sant Vicenç dels Horts (PSC)

“Sant Vicenç necessitava un canvi polític”

SOCIS “Hem crescut molt i hem guanyat perquè la gent volia un canvi i això era impossible pactant amb ERC”

GOVERN “Aquí ningú mai no ha plantejat grans projectes de futur i volem trencar aquesta dinàmica”

Toni Brosa
BARCELONA

Durant els últims vuit anys Sant Vicenç dels Horts ha estat el poble d'Oriol Junqueras, aquell racó del Baix Llobregat on ERC, un partit independentista, havia trencat l'hegemonia del PSC i ICV al *cinturó roig*. Les últimes eleccions municipals han tancat aquell parèntesi, si més no de moment, per només 66 vots de diferència, però el canvi era un imperatiu per al nou alcalde i l'ha deixat clar amb un pacte de governabilitat amb Ciutadans, que ara inclou cartipàs, pla d'acció, ordenances fiscals i pressupost i, a partir del 2020, govern conjunt.

Què hi fa un amant de la filosofia com vostè enfangant-se en la política?

En part per tradició familiar, però sobretot perquè estic convençut que la política ha de ser un espai de diàleg, consens i convivència i ho practiquem en la vida política i personal. Tinc molts amics en altres espais polítics i ens veiem, ens estimem i ens discutim, però convivim. I això val també per al tema del procés que tant hem discutit amb l'anterior alcaldessa (Maite Aymerich); aquí som 28.000 habitants i tots hem de conviure i aquí és on posem l'èmfasi.

No és estrany pactar amb el partit que a Madrid posa cordons sanitaris al PSOE i busca pactes amb el PP i Vox?

Cs a Catalunya és una cosa i a la resta d'Espanya una altra. La realitat de Catalunya

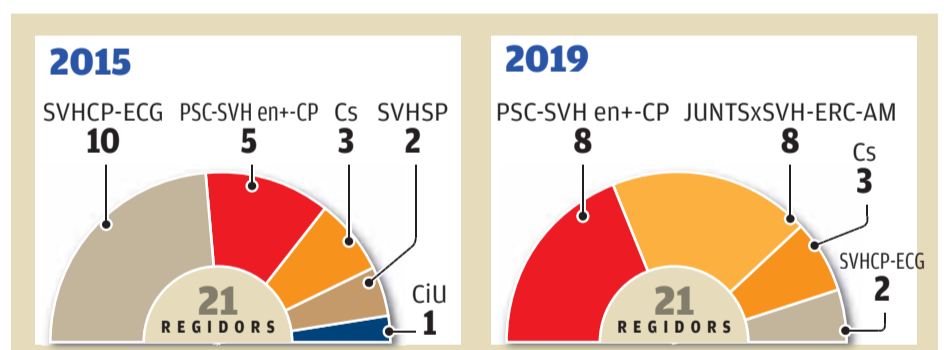
és que hi ha un eix nacional i això canvia les coses i fa que Cs s'avingui a pactar amb el PSC allà on pot. Nosaltres hem signat un pacte de ciutat pensant en Sant Vicenç i l'hem signat amb Cs, no pas amb Vox ni el PP. ERC ha pactat amb Cs a Cabrera d'Anoia per fer fora un alcalde socialista, Salustià Monteagudo. Per què? Perquè la realitat local condiona els pactes locals. I després hi ha l'aritmètica.

Pensant en Sant Vicenç i en les polítiques socials que vostè defensa, és millor pactar amb un partit liberal conservador que formar una majoria progressista i transversal amb ERC i ECP?

Sant Vicenç necessitava un canvi de govern. Nosaltres hem crescut en 1.721 vots, un 11,7%, i ERC ha perdut 240 vots. I aquest suport ve en gran part perquè molta gent a Sant Vicenç volia un canvi polític. Nosaltres ens hem presentat dient que forçaríem aquest canvi polític i això amb el govern anterior dins no es pot fer. El meu compromís era que el municipi deixés d'estar al servei d'una causa partidista, que l'Ajuntament estigués al servei de tothom, que governés per a tothom sense distincions. I tot això no seria possible amb l'anterior alcaldessa com a primera tinenta d'alcalde. Em sap greu però han perdut. Les eleccions les hem guanyat nosaltres i liderem el canvi polític. El 2011 Junqueras va trobar socis i ens va enviar a l'oposició. Ara nosaltres enviem ERC a l'oposició i no passa res. Sé que ells creuen que el govern municipal els pertany, però la gent ha votat, hem guanyat i hem trobat suports per

ORIOI DURAN

donar consistència al govern i això és normalitat democràtica. Volíem l'acord a tres bandes amb Cs i els comuns, però no ens n'hem sortit i Cs ens aporta els regidors per tenir la majoria d'onze.

Tampoc és que els ciutadans hagin castigat ERC. Ha passat de tenir nou regidors a tenir-ne vuit i només 66 vots menys que el PSC.

Nosaltres no celebrem la situació que viuen l'Oriol [Junqueras] i la seva família, però ERC l'ha utilitzat tant com ha pogut en aquestes eleccions. La seva imatge ha estat present en cartells, pancartes, etc. al costat de Maite Aymerich. L'Oriol ha jugat un paper i el fet de tenir l'Oriol a la presó ha inclinat el vot de molta gent.

Pactar amb Cs per enviar l'independentisme a l'oposició no és passar d'una trinxera a l'altra?

L'alcalde vetllarà perquè no sigui així. M'hi comprometo. Al grup municipal tenim gent de tots els barris, més catalanistes i

menys també. El nostre govern s'assembla molt al poble, molt plural, molt divers i molt ben avingut. La presència de Cs en un acord de governabilitat no condiona això. El pacte només parla de projectes de ciutat, no de llaços ni banderes. Això sí, ens hem compromès que l'espai públic sigui digne, net i neutral ideològicament.

Per això han retirat la pancarta en què es reivindica la llibertat dels presos polítics?

Exacte. No coartarem la llibertat d'expressió de ningú, ni d'entitats com l'ANC, que ens ha demanat de poder fer un acte al carrer i ja té el permís de l'Ajuntament. Es tracta de garantir la llibertat d'expressió de la gent i alhora la neutralitat de l'espai públic.

També sortiran de l'AMI?

No pagarem la quota. Potser ens faran fora. En tot cas el municipi no continuarà a l'AMI.

Quan hi va entrar, el PSC no s'hi va oposar.

Un apassionat de la filosofia i del servei públic

Miguel Comino Haro (1978) s'estrena com a alcalde, però no en la política. El seu pare militava al PSOE quan a Sant Vicenç dels Horts el PSC ni existia i tant ell com la seva germana militen al PSC i a la UGT des de ben joves. Ha estat regidor des del 2007, conseller comarcal des del 2011 (joventut i política territorial) i ara batlle. Reconeix que la política fa estranys companys de viatge, però es dispara parlant del poble, de la seva gent, dels projectes de futur, de servei públic i del bé comú, que és el que el motiva a participar en política. "Això no està tan allunyat de la filosofia, de Habermas i companyia", diu. I d'això en deu saber una mica, perquè és llicenciat en filosofia i magisteri i màster en filosofia contemporània i pensament clàssic –el seu professor predilecte va ser l'actual president del Senat, Manuel Cruz–. Modest, afable, directe, la sessió fotogràfica és un petit peatge, que s'agafa amb humor i professionalitat a parts iguals. El seu discurs és amable i ple de convicció. La seva veu omple l'habitació, un despatx petit presidit per una única bandera, la senyera.

Parlem de Sant Vicenç. Quin municipi s'ha trobat després de vuit anys a l'oposició?

Doncs un municipi amb una taxa d'atur elevada, més del 12%, la segona més alta del Baix Llobregat, amb uns índexs d'èxit escolar relatius i amb un nivell d'autoestima baix. I la nostra prioritat és treballar aquests aspectes. Hem creat noves regidories de Memòria Històrica i de Promoció de la Ciutat perquè a Sant Vicenç tenim potencial per ser un poble atractiu. Tenim un poblat iber, restes romanes, restes medievals, edificacions modernistes, som a un pas de Barcelona, a 4 km de la Colònia Güell, a prop de Catalunya en Miniatura. Treballarem aquesta potencialitat cap a fora i també cap a dins, des de l'escola, perquè la gent tingui un fil conductor de la història del poble des dels primers pobladors. Hem de crear un sentiment i un orgull de pertinença que no hem tingut mai.

Com es proposa fer baixar l'atur?

El municipi dona per al que dona, està limitat per un riu, una muntanya i dues rieres, però tenim espais de creixement. Tenim polígons que podem ampliar i millorar per tenir un creixement industrial i després també hem de treballar els serveis i el comerç local; tenim més de vuitanta locals comercials tancats i és urgent fer una actuació per rehabilitar el comerç local.

Quin gran projecte de futur té Sant Vicenç?

De projectes de futur no se n'han fet gaires aquí, ni nosaltres ni cap partit. La tradició és de petits projectes a quatre anys per guanyar les pròximes eleccions. Volem trencar amb això, fer un projecte a llarg termini, que prevegi per exemple fer subterrànies les vies perquè som al segle XXI i les vies divideixen el poble per la meitat físicament i socialment. I com aquest altres projectes de desenvolupament necessaris, com ara el desdoblament de la carretera de Sant Boi, que cap govern s'ha atrevit a fer perquè afecta el parc agrari, la millora dels accessos al poble, fer més amable la carretera de Sant Boi perquè a l'altra banda hi ha escola, ambulatori, centre comercial i la gent ha de poder transitar amb més normalitat. Això forma part del projecte de futur que hem d'engegar en aquests quatre anys.

Això vol dir invertir. Els ajuda el fet que l'anterior govern hagi reduït un 75% el deute?

Han continuat la feina que havia iniciat el govern socialista. L'any 2003, quan vam entrar a l'Ajuntament, érem el segon municipi amb més deute de l'Estat. L'Ajuntament estava en fallida, amb 35 milions de deute. Vam fer dos plans de sanejament consecutius i el 2011 vam deixar el deute en 18 milions. Ells només han continuat la feina que nosaltres vam començar; no l'han espatllat i han deixat un municipi poc endeutat, però també sense futur. Jo no dic que el municipi s'hagi d'endeutar, però has de fer política, donar qualitat de vida al municipi i fer els equipaments que el municipi necessita, amb un deute controlat que puguis pagar sense problemes.

Com li agradaria que es recordés el seu pas per l'alcaldia de Sant Vicenç dels Horts?

M'agradaria deixar un poble amb una autoestima important, que fes parlar en positiu, que la gent el volgués visitar perquè tenim tresors importants per mostrar, i que tingués una taxa d'atur baixa, uns nivells de formació alts i mirés el futur amb il·lusió i optimisme. ■

No tinc ni idea de com acabarà el procés, el que sé és que l'endemà la gent ha de poder sortir al carrer i conviure

Fins i tot dos regidors hi van votar a favor. Era un altre moment. En aquell moment el PSC defensava el dret a decidir. Ara el partit ha resolt aquella qüestió en un sentit. Per a alguns encertadament, per a altres equivocadament.

I vostè què en pensa?

El partit ho ha resolt. Jo crec que la sobirania recau en el conjunt dels ciutadans de l'Estat i tot el que passa en qualsevol punt de l'Estat afecta tota la ciutadania de l'Estat; per tant, no es poden prendre decisions de manera unilateral.

I de manera acordada?

De manera acordada es poden prendre totes les decisions del món.

S'hauria de poder acordar un referèndum?

El que s'ha de garantir és la convivència de la gent, ha de ser la prioritat dels polítics.

Ho torno a provar. Els catalans haurien

Tenir l'Oriol [Junqueras] a la presó ha inclinat el vot de molta gent. Nosaltres no celebrem la situació que viuen ell i la seva família

de poder votar en un referèndum acordat amb l'Estat?

S'ha de garantir la convivència de la ciutadania.

A Escòcia, ho van acordar, van votar i van continuar convivint.

És molt diferent, perquè la Constitució Espanyola, que és vigent i legítima, diu que la sobirania nacional recau en el conjunt del poble espanyol. I fer un referèndum d'autodeterminació d'una part on només participa una part va en contra d'això. Per tant, s'hauria de reformular el marc legal. Si no, cap govern espanyol ho autoritzarà. Em pot agradar més o menys però és així. I el que segur que no és una bona estratègia és declarar unilateralment la independència de Catalunya amb més de la meitat dels catalans en contra de la independència.

Vostè creu que Oriol Junqueras hauria d'estar a la presó?

Pensem que això s'ha de resoldre al més

A Sant Vicenç hi ha molt atur i poca autoestima, però tenim potencial per ser un poble atractiu i treballarem per crear aquest orgull

aviat possible i la resolució ha de passar pel diàleg i la política, això sens dubte.

Jo li pregunto sobre la presó...

Jo he votat al ple contra la presó preventiva perquè és excessiva i perquè hi ha alternatives per evitar que algú se'n vagi del país com han fet altres. Ara ja estem esperant la sentència del judici i jo no m'atreveixo a opinar sobre què passarà amb aquesta sentència. El que desitjo des del respecte a la justícia i a la família de l'Oriol és que això acabi al més ràpid possible i de la millor manera possible per garantir la convivència. Pel bé de tots, hem de procurar que els problemes polítics es resolguin fent política, però aquí uns i altres han arribat massa lluny. El govern del PP no ho va posar fàcil i el govern de Catalunya va arribar a fer una DUI. Tots hem de fer una reflexió sobre com no s'han de fer les coses. No tinc ni idea de com acabarà el procés, el que sé és que l'endemà la gent ha de sortir al carrer i conviure.